

Långfredagen 9 april 2020

Stilla veckan kallas dagarna före påsk, påskveckan kallas veckan

efter påsk. (Ni får den som en upplysning, kanske kan ni plocka fram informationen ur bakfickan om ni skulle råka komma i samtal med någon som tror sig veta och påstå att det är på annat sätt)

När jag börjar skriva detta veckobrev är det skärtorsdagen och vi är inne i stilla veckan. Visst låter det härligt. Stilla veckan.

Kanske kan man spontant tänka att stillhet ger tillfälle till en paus, men riktigt så enkelt är det nog inte. **Jesus hade ingen paus** denna veckan, han kämpade, bar, slet, svettades, grät och dog till sist för vår skull. Han hade fullt upp med att bära sitt kors. Jag har ofta funderat på vad det skulle kunna innebära för mig att **“bära mitt kors”**, det är en svår fråga när man lever i ett land som har religionsfrihet, ett land som har yttrandefrihet och ett land där man som kvinna både får köra bil och leda stora aktiebolag.

Om uttrycket “att bära sitt kors” skulle ha något med offer att göra, så är det inget jag har så stora erfarenheter av. Jag ger av mitt överflöd, jag har både mat och kläder, jag har tak över huvudet och ett arbete som ger en inkomst. Jag har aldrig flytt eller ens behövt lämna. Jag har nog faktiskt ingen aning om vad det innebär att offra.

Du får gärna fortsätta att fundera över just detta. Vad offerar du? Vad skulle det innebära för dig att “bära ditt kors”?

Påskhelgens obokade dagar borde ge utrymme till både eftertanke och reflektion.

När jag får tillfälle att fortsätta skriva har det hunnit bli Långfredagen.

Påskens dagar är kyrkans största högtid. Det känns **konstigt och sorgligt** att inte få mötas till gudstjänst och nattvard. Till tröst tänker jag på alla kristna som är och har varit utsatta och förföljda runt om i världen genom tiderna. Det måste funnits mängder med människor som inte kunnat och fått fira påsk av olika anledningar före oss. Människor har fått avstå nattvarden för att den varit förbjuden, avstå gudstjänsten för att inte bli upptäckta. **I år är det vi som får avstå.** Att det skulle kunna bli så fanns inte med på min karta. Jag trodde faktiskt inte att det skulle hända i Sverige i modern tid.

Om jag hade fått sjunga för Er i påsk, så hade det blivit den sång som Ulf Christiansson, (sångaren i Jerusalem) sjöng om rosen vid Jesu kors.
“Jag vill ge dig en blomma som en gåva, jag vill ge dig en salva till ditt sår.

Jag vill ge dig, det bästa som jag äger, jag vill ge dig det enda jag kan ge”

[Här kan du lyssna på sången, denna gång har jag länkat till You Tube.](#)

Här kommer den bibeltext som vi skulle läst om vi träffats på skärtorsdagen:

[Matteus 26:17-30](#)

Här kommer den bibeltext som vi skulle läst om vi träffats på långfredagen:

[Matteus 27:32-56](#)

Här kommer den bibeltext som vi skall läsa på påskdagen när vi träffas :)

[Matteus 28:1-20](#)

På söndag är det webbsänd gudstjänst från Sjömarkenkyrkan.

Du som inte kommer till kyrkan kan följa med på [vår YouTube kanal](#) som heter Sjömarkenkyrkan. Ulf och Lisa Hansfeldt sjunger, Ann-Marie Sigfridsson leder gudstjänsten och Anna-Karin Ryberg predikar.

Välkommen att vara med, var du än befinner dig!

#pastorannakarin